

Zastępca dowódcy Zgrupowanie Oszmiańskiego Nr. 3 majora Czesława Dębickiego (ps. „Jeremiasz”, „Ehudy”) podówczas kpt Edmund, Jerzy Banasikowski (ps. „Jezus”, „Gurek”) urodził się 3 kwietnia 1914r. w Siedlcach.

Po uzyskaniu matury gimnazjalnej w rodzinnym mieście wstąpił w tym samym 1932 roku do Szkoły Podchorążych Piechoty w Różanie n/Narwia na roczny kurs unitarny. Po ukończeniu przeszkolenia młodzi podchorążowie mogli się dostać do szkół oficerskich różnych rodzajów broni. Lepszy jednak element kierowano raczej do SPP w Komorowie k/Ostrowi Mazowieckiej. Po dwuletnim tam przeszkoleniu i awansach podchorążackich w 1935r. w ramach XII-ej Promocji im K. Sosnkowskiego Edmund Banasikowski został porucznikiem W.P. z przydziałem do 23 p.p. we Włodzimierzu Wołyńskim.

W marcu 1939r. awansowany do stopnia porucznika zostaje wytypowany przez zastępcę d-ey pułku ppłk. Grudzińskiego jako kandydat do Wyższej Szkoły Wojennej.

Wiekstej w atmosferze zbliżającego się wybuchu II-nej Wojny światowej, por. Banasikowski zostaje przeniesiony rozkazem K.C. do Samodzielnego Baonu Fortecznego Mikołaj dowodzonego przez płk. Edwarda Pfeiffera w strefie przygranicznej Niemiec.

Po dwuletniej walce granicznej całej Batalion po ciężkich stratach, związany z grupą operacyjną gen. Sadowskiego walczą w akcji odwrotowej aż pod Tomaszów Lubelski, gdzie d-eca Armii Kraków kapituluje. Ed. Banasikowski ze swym oddziałem unika niewoli. Po klęsce wrześniowej wraca do swego rodzinnego miasta Siedlce, gdzie matychmiast zostaje wciągnięty do akcji konspiracyjnej. Względnie bezpoczciwie spowodowały, że musiał opuścić całą swoją otoczkę, udając się do Warszawy - centrum polskiej konspiracji niepodległościowej w całym Kraju.

W Warszawie na początku 1941r. nawiązuje Banasikowski kontakt ze swoim proteżorem z Baonu Fortecznego Mikołaj mjr. Zygmuntem Reliszko, podnizszego obowiązki szefa Wywiadu Ofensywnego na Kraj. Natychmiast Edmund zostaje mianowany jego zastępcą. Oboj oficera utrzymują kontakt podziemny z mjr. dypl. Michałem Rybikowskim w Sztokholmie i kpt. Alfonsiem Jakubiansem w Berlinie. Praca wywiadowa w rozbudowanej sieci dawała duże wyniki. Nagle latem 1941r. został aresztowany „Kuba” - Jakubianiec zatrudniony w ambasadzie Mandżukuo, przybudowie ambasady Japońskiej. Na skutek silnego zagrożenia ze strony niemieckiego kontrwywiadu Waltera Schellenberge Polski W.O. zostaje rozwiązany. Mjr. Rybikowski przeniesiono do Polskich Sił Zbrojnych na Bliskim Wschodzie a Reliszko i Banasikowski zostają wyznaczeni przez płk. dypl. Remigiusza Grocholskiego ps. „Doktor” do udziału w montażu „Wachlarz”, organizacji dywersyjnej na zapleczu armii niemieckiej frontu wschodniego, składającej się z Sudeńców. Wzrost naszej granicy Banasikowski zostaje d-ecą trójkąta „B” - Północ, a trójka „A” w Mińsku Litewskim obsadzono przeważnie spadochroniarzami. Po ciężkich stratach na początku 1943 roku Wachlarz został rozwiązany.

